

- Kommissionen ikke fokuserede konsekvent på den bindende og væsentlige karakter af kravene i bilag III til forordning nr. 1782/2003. Endvidere er princippet om beskyttelse af den berettigede forventning blevet tilsidesat, henset til, at Kommissionen først handlede i efteråret 2009.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen anvendte forordning nr. 1290/2005 ⁽⁴⁾ og retningslinjer nr. VI/5330/97 (Retningslinjer for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen) fejlagtigt, da den beregnede den finansielle korrektion for Letland, idet:
- Kommissionen ikke anvendte proportionalitetsprincippet, for så vidt som den ikke angav risikoen for fondene og ikke tog hensyn til de beregninger, der var fremlagt af Republikken Letland, på grundlag af hvilke risikoen var mindre
 - Kommissionen tilsidesatte retningslinjerne i henhold til hvilke det faste kriterium for korrektionen alene skal finde anvendelse, når tabene ikke kan beregnes ud fra de foreliggende oplysninger, selv om Republikken Letland fremsendte præcise oplysninger til Kommissionen, på grundlag af hvilke det var muligt at beregne fondenes risici.

- ⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/458/EU af 9.7.2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 205, s. 62).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 30, s. 16).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).

Sag anlagt den 10. september 2014 — International Gaming Projects mod KHIM (BIG BINGO)

(Sag T-663/14)

(2014/C 395/70)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: International Gaming Projects Ltd (Valletta, Malta) (ved advokat M. D. Garayalde Niño)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. juni 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 755/2014-1 annulleres.
- Der gives tilladelse til registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 12 120 325 »BIG BINGO« i klasse 9, 28 og 41.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke indeholdende ordbestanddelene »BIG BINGO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 28 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 12 120 325

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. september 2014 — Slovenien mod Kommissionen

(Sag T-667/14)

(2014/C 395/71)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Republikken Slovenien (ved statsadvokat L. Bembič)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/458/EU af 9. juli 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2014) 4479) (EUT L 205, s. 62) annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter afholdt af Republikken Slovenien, og nærmere bestemt som følger af:
 - Svaghederne i kontrollen af, om små parceller overholder definitionen af landbrugsparceller, hvorefter der er anvendt en standardkorrektion på 5 % på de direkte betalinger for et beløb på 115 956,46 EUR for regnskabsåret 2011 og 131 260,23 EUR for regnskabsåret 2012.
 - en manglende ekstrapolering af kontrolresultater i tilfælde af forskel på under 3 %, hvorefter der er anvendt en punktvís korrektion på de direkte betalinger for et beløb på 1 771,90 EUR for regnskabsåret 2010, 6 376,67 EUR for regnskabsåret 2011 og 6 506,76 EUR for regnskabsåret 2012.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Det første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn, begrundelsesmangel ved afgørelsen og tilsidesættelse af legalitetsprincippet hvad angår Kommissionens konklusioner vedrørende svaghederne i kontrollen af små parceller og hvad angår definitionen af landbrugsparceller.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med urette konkluderede, at den slovenske ordning gav landbrugerne mulighed for i arealdeklarationen at medtage lange og smalle græsarealer, som hovedsageligt var omgivet af agerjord, med den konsekvens, at en bedrifts landbrugsarealers overflade, som det fremgår af graferne, [grafične enote rabe zemljišča kmetijskega gospodarstva (GERK)] bliver støtteberettiget, hvilket medfører anomalier i opmålinger og dermed i godkendelsen af parceller, som ikke opfylder den minimumsoverflade, som et landbrugsareal skal opfylde i henhold til artikel 14, stk. 4, i forordning nr. 796/2007⁽¹⁾ eller i henhold til artikel 13, stk. 9, i forordning nr. 1122/2009⁽²⁾.